

РЕШЕНИЕ

№ 6413

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 28.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7764** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба [фирма], чрез адвокат В. С., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, офис 9 срещу Решение № 32-213860/23.07.2020 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“, при Агенция „Митници“, във връзка с декларация № МД 20BG002002028117R2/21.04.2020 г.

В жалбата, от съда се иска оспореното решение да бъде отменено, като незаконосъобразно. Твърди се, правната уредба на съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива и неутрална система, която изключва използване на произволно определени или фиктивни митнически стойност. Инвокирани са доводи, че митническата стойност на дадена стока, предмет на внос на територията на съюза се определя съгласно чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (МКС), като най-често като основа за определяне на тази стойност е използва договорената между страните стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70, това следва да стане съгласно чл. 74. Според оспорващият, митническият орган е направил необосновани изводи, като не е взел

предвид всички представени от жалбоподателя документи, сочещи недвусмислено реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от МКС. В подкрепа на този извод се сочат фактури, счетоводни документи, търговска кореспонденция и т.н., които неоснователно не са взети предвид от митническата администрация. Те потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от МКС. Релевират се доводи, че чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 дава възможност на митническите органи при основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. В разглеждания случай, такава допълнителна информация е представена от вносителя, но същата не е взета предвид. Цитирано е решение № С-291/15 на СЕС, според което съдът приема, че се допуска практика на митническите органи, според която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки, когато е преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. В случая, според оспорващия неправилно са използвани статистическите данни за стоки под код КН 05040000. Тарифното класиране и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. От тази гледна точка оспореното решение се явява немотивирано. На следващо място, оспорващият твърди, че използваните от административният орган данни от системата „Т.“ не са цитирани точно в решението, което на практика го лишава от мотиви. Жалбоподателят твърди, че по код КН 05040000 попадат множество различни стоки, които имат съвсем различна цена, както на едро, така и на дребно. Наведени са и възражения относно възможността митническата стойност на стоките да бъде определена съгласно чл. 74, § 3 от МКС. Цитирана е практика на Върховния административен съд по сходни дела.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият, чрез адвокати С. и Г. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Представени са допълнителни подробни писмени съображения. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Териториална Дирекция С. Морска, при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт К. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок са представени допълнителни писмени доводи.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 21.04.2020 г. [фирма] е декларирано с митническа декларация с М. 20BG002002028117R2/21.04.2020 г. внос за режим допускане за свободно обръщение на стока: „Замразено говеждо шкембе“, 1150 кашона, 23000 кг нето тегло, обща фактурна стойност 51 290 Е.. Деклариран е произход и доставка от Нова З., с условие

на доставка С. В..

Във връзка с оформянето на вноса жалбоподателят е представил следните фактури (част от административната преписка): № 12219638/14.02.2020 г., издадена от доставчика А. N. Z. L. за 51 290 Е., № [ЕГН]/21.04.2020 година на МЕРСК за 715,84 лева, № [ЕГН]/13.04.2020 година на МЕРСК за 326,70 лева, № [ЕГН] от 16.04.2020 година на С. за 211,81 лева и № [ЕГН]/23.04.2020 година на ОДБХ В. за 313,72 лева. Всички тези суми са добавени към търговската фактура за доставката на стоката и на база на общата сума е формирана данъчната основа за изчисляване на ДДС, а именно 101 882,59 лева.

При оформянето на документите митническите органи констатирани, че стоката попада в списъка на стоки с „висок риск за финансовите интереси на ЕС, утвърден със заповед № ЗМФ-30/14.01.2020 година на Министъра на финансите.

След сравняване на митническата стойност, декларирана при вноса (4,36 лв./кг) и „справедливата цена“ за ЕС (14,47 лв./кг), митническите органи намерили, че „предвид факта, че декларираната митническа стойност на стоката е по-ниска от посочената справедлива цена валидна за нея в ЕС, са налице основания за възникване на основателни съмнения относно декларираната митническа стойност“. Поради това, на основание чл. 195а от ЗМ вносителят е бил задължен да представи на обезпечение в размер, осигуряващ заплащането на митническо задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база „справедливи цени“ за тези стоки (14,47 лв./кг) към момента на декларирането

С обжалваното Решение № 32-213860/23.07.2020 г., издадено от Директора на ТД „С. Морска“, е отказано приемането на декларираната в митническа декларация с М. 20BG002002028117R2/21.04.2020 г. митническа стойност, изчислена на основание чл. 70 от МКС. Определена е митническа стойност за стоките от 7,30 лв./кг., като съответно е определена и нова основа за изчисляване на вземането за ДДС в размер на 169468,07 лв., като дължимият ДДС е изчислен в размер на 33893,61 лв.

По делото беше прието заключение на допуснатата съдебно-икономическа експертиза. Същото е изготвено, като вещото лице се е запознало със съдържащите се в административната преписка документи, които са описани подробно. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Вещото лице е посочило, че анализът на доказателствата показва, че жалбоподателят е извършил внос на стоката „Замразено говеждо шкембе“. Тя попада в групата на стоките с код 0504 00 00 от Комбинираната номенклатура, където се класират следните продукти - черва, пикочни мехури и стомаси на животни, цели или на парчета, различни от тези на рибите, пресни, охладени, замразени, осолени или в саламура, сушени или пушени.

Към заключението е приложено извлечение на информация от Т. за М. 0504 00 00 към дата 21.04.2020 г. за внос от Нова З.. Според експерта в анализа на митническите органи, направен въз основа на данните от „THESEUS“ (система, предназначена за експертите за борба с измамите) за код 05040000 от Нова З., са използвани данни за средни цени за стоките от тази позиция, които се приемат от тях като „справедливи“. Като причина за неприемането на декларираната митническа стойност, се сочат „възникнали основателни съмнения“ относно истинността на декларираната покупна

стойност.

В бележки под линия експертът допълва, че след проучване на интернет страницата на „THESEUS“, е установил, че в ограничената зона на уебсайта са достъпни данни за експерти за борба с измамите и избрани потребители. Входните данни са извлечени от С., база данни поддържана от ЕВРОСТАТ, предоставяни от страните-членки и страните кандидатки. Следователно тази база с данни се ползва главно за статистически цели и от експертите от О. за борба с измамите. Както се сочи на интернет страницата, О. е основният клиент на работа, публикувана за уебсайта, целта е „разработване и внедряване на приложими иновативни статистически методи, необходими на Европейската служба за борба с измамите (О.) и нейните партньори в държавите-членки за защита на финансовите интереси на Европейския съюз“. В описанието на базата данни „THESEUS“, като цели, приложение и предназначение, освен за целите за борба с измамите, експертът не е открил конкретно приложение и/или препоръки за използване на тази информация за определяне на митническа стойност и определянето на цените на стоки, предмет на внос като „справедливи“. Данните за базата на системата се предоставят от страните-членки и следователно те (цените), са отражение на различните пазарни условия и равнища на стандарти в отделните страни-членки на ЕС.

По-нататък вещото лице посочва, че данните от системата „THESEUS“, предоставят информация за средни цени за групата стоки от позиция 0504, в различно състояние („пресни, охладени, замразени, осолени или в саламура, сушени или пушени“). Представянето и използването на средна цена за анализ на митническата стойност на стоки от позиция 0504, които са от различен вид и в различно физическо състояние, води до изкривяване на информацията и невъзможност за обективна цена на конкретен продукт в конкретно състояние от посочените в позицията. Според експерта, при определяне на публични държавни вземания, следва да се прилагат точни стойности, а не средни и/или приблизителни.

В заключителната част е отбелязано, че плащането на декларираните в МД 20BG002002028117R2/21.04.2020 г. стоки е извършено от вносителя към продавача по сметка, което се потвърждава от извлечението, издадено от Д., като сумата от 51 290 евро е преведена по сметка продавача А. N. Z. L.. Налице е съответствие между платената цена на стоката и декларираната стойност по процесната митническа декларация.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е изпратено на жалбоподателя чрез пощенски оператор и видно от приложеното по делото известие за доставяне е получено на 28.07.2020 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 06.08.2020 г. (вх. № 32-228955), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за

определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 дава възможност на митническите органи при основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Такава информация е изискана от [фирма], но не е приета за достатъчна, поради което и на основание 195a от ЗМ е изискано предоставяне на обезпечение, в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки към момента на декларирането.

По силата на § 1, т. 40 от ДР на ЗМ, "Справедливи цени" са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от С. база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено 4 последователни години. Справедливите цени се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата "Т." ("THESEUS") на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. Centre).

С обжалвания акт е определена нова митническа стойност на процесната стока на основание чл. 74, § 1 и § 3 от МКС, във връзка с чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите на митническата администрация изводи по следните съображения.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от МКС, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Цитираната разпоредба е основния правен инструмент за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на съюза. Определянето на друга митническа стойност на основание чл. 74, § 1, § 2 и § 3 от МКС или на основание чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е по-скоро изключение и следва да се прилага единствено, когато такава не може да се определи съгласно чл. 70 от МКС.

На първо място следва да се отбележи, че нито в МКС, нито в регламентите за изпълнението му няма дефиниция на понятието „справедливи цени“, които биха могли да бъдат използвани за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на ЕС. Цитираните актове на вторичното право на ЕС не предвиждат възможност отделните държави членки във вътрешното си законодателство да въведат (при това с актове на изпълнителната власт) алтернативни методи за определяне на митническата стойност на стоките, в това число да създават списъци на стоки с висок риск, за които е фиксирана минимална „справедлива цена“.

В разглеждания казус е очевидно, че митническият орган на основание чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е поискал от вносителя [фирма]

допълнителна информация относно декларираната договорна стойност на внасяните стоки. Дружеството е представило фактури за осъществен внос на стоки от същия вид като процесната и търговска кореспонденция. Същите не са приети за достатъчни, защото според административния орган няма данни за произхода на стоките, предмет на осъществения внос.

Анализирайки данните от системата „THESEUS“ за стоки с код 05040000 административният орган е приел, че цената на посочената стока, внос от Нова З. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо среднестатистическата цена за ЕС. Според мотивите на решението, приемливото равнище за внос не следва да се различава с повече от 50 % от среднестатистическия размер покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код.

Този извод е мотивирал Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“ да приеме, че в случая митническата стойност следва да се определи съгласно чл. 74, § 3 от МКС.

По силата на тази разпоредба, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; и

в) настоящата глава. Направена е и привръзка с чл. 144, § 1 и § 2 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447, съгласно които при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи.

Макар оспореното решение да съдържа изключително обемни мотиви (развити на 10 страници), техният анализ не дава възможност на съда да направи извод относно това как точно митническият орган е определил новата митническа стойност на процесната стока в размер на 7,30 лв./кг. В акта са изложени разсъждения, защо митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 74, § 2 от МКС, които съдът намира за необосновани и лишени от правна опора. Абсолютно неразбираем е извода, че в случая чл. 74, § 2, б. „а“ от МКС е неприложим, защото описанието на идентични стоки, декларирани в приблизително същия период е недостатъчно. То не включва изчерпателно описание на стоката, разфасовките, евентуални обработка (попарване). Според органа трябва да бъде безспорно установено, че стоките, използвани за сравнение по този метод са еднакви с процесните във всяко отношение – технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност, което не позволява определянето на митническата стойност по този метод.

За настоящия съдебен състав е неразбираемо какви могат да бъдат техническите характеристики на сурово замразено говеждо шкембе (при

положение, че е общоизвестно, че този продукт не е машина или инструмент) и как може то да притежава известност, доверие и авторитет.

Административният орган е отхвърлил и втория метод, посочен в чл. 74, § 2 от МКС, приемайки, че за да се използват данните за „сходни стоки” е необходимо да е налице информация за техните характеристики и съставни материали, които да им дават възможност да изпълняват същите функции като декларираните стоки и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение.

Ако бъдат приети тези разсъждения, е необходимо при вноса на всяка една стока от животински или растителен произход да ѝ се извършва подробен химичен и структурен анализ. Само така биха могли да се установят нейните специфични характеристики. Разсъжденията за съставните части на сурово говеждо шкембе, будят абсолютно недоумение, защото както беше посочено по-горе този продукт представлява животински орган, който отделен от организма на животното, не би могъл да има отделни съставни части, които да го характеризират допълнително.

Съдът не намира, че не следва да описва и анализира по-нататъшните мотиви, изложени в оспореното решение, с които са отхвърлени останалите предвидени в чл. 74, § 2 от МКС методи за определяне на митническата стойност, защото същите както по-горе цитираните не се основават на разумни факти и правен анализ. Напротив, те съдържат елементи на абсурдност и са лишени от каквато и да обоснованост.

На това място следва да се отбележи, че настоящият съдебен състав напълно споделя даденото по време на проведеното по делото открито заседание становище на вещото лице, според което, за да се намерят „идентични” или „сходни” стоки, митническите органи е могло да направят проверка в своята система „Б.”, за извършени вносове на „Шкембе в замразено състояние” през приблизително същия период на територията на Република България, като се вземе предвид описанието на стоката от клетка 31, а не тарифния код. Така е щяло да бъде възможно проследяването и анализирането на декларираните цени при осъществен внос.

Безспорно, че съгласно чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447, ако съмненията относно декларираната митническа стойност не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. Преди обаче да пристъпи към определяне на митническата стойност по реда на чл. 74, § 3 от МКС, администрацията следва изложи ясни, точни и разумни аргументи, защо същата не може да бъде определена по реда на някой от предвидените в § 2 методи. Това нейно задължение намира солидно потвърждение в нормата на чл. 144, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447, където е предвидено, че при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

Излагането на необосновани, неразумни и до голяма степен абсурдни аргументи за отхвърлянето на методите за определяне на митническата

стойност заложен в чл. 74, § 2 от МКС, води до извода, че постановявайки изложеното решение Директорът на Териториална Дирекция „С. Морска“ е преследвал цел, различна от тази, заложена в закона. Аргумент в подкрепа на това разсъждение е и няколкократно цитиране на отделни части от Решение от 16.06.2016 г. по дело С 291/15 на СЕС. Съгласно диспозитива на решението, член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 3254/94 на Комисията от 19 декември 1994 г., трябва да се тълкува в смисъл, *че допуска практика на митническите органи като разглежданата в главното производство, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднотатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки.*

Анализът на цитираното решение, направен в контекста на настоящия спор води до три заключения:

1. За да може митническата стойност на дадена стока, предмет на внос на територията на съюза, да се определи въз основа на договорната стойност на сходни стоки, а не по реда на чл. 70, § 1 от МКС, предвид декларирана необичайно ниска стойност е необходимо да са налице две предпоставки: 1.1. Митническият орган да не оспорва автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод и 1.2. вносителят да не е представил доказателства и допълнителни сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки. В случая първата от тези две предпоставки е налице – по делото няма спор относно автентичността на фактурата за внос и осъществяването на банковия превод (последното обстоятелство е потвърдено и в заключението на вещото лице). Втората предпоставка обаче липсва. [фирма] е представило фактури за закупени стоки, идентични с процесната и внесени в страната, малко преди да бъде извършен спорния внос. Представена е и търговска кореспонденция, в тази връзка. Коментирайки тези документи (стр. 8, абзац 3 от Решението) административният орган се е задоволил единствено да отбележи, че независимо от тях, съмненията относно декларираната договорна стойност не отпадат, защото във фактурите не е посочен произхода на стоката „говеждо шкембе“. Нито в МКС, нито в регламентите за изпълнението му, нито

в комбинираната номенклатура, не се откриват норми, съгласно които произходът на дадена стока предмет на внос на територията на съюза, следва да бъде вземан предвид при определяне на митническата стойност. Обстоятелства, влияещи при формирането на последната биха могли да бъдат: „сходство”, „идентичност”, „внос през приблизително същия период” и т.н.

2. Според решението на СЕС е допустимо определяне на митническата стойност *митническата стойност на внесени стоки да се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод*, предвиден в тогавашното законодателство на съюза (в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992, понастоящем чл. 74, § 2, б. „б” от МКС). Както беше посочено по-горе административният орган категорично е отхвърлил този метод, излагайки неприемливи от фактическа и правна гледна точка мотиви.

3. В оспореното решение са цитирани пар. 38 и 39 от решението на СЕС (л. 5 от решението, последен абзац), като е посочено, че съгласно мотивите на СЕС, „отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършва при сравняване на средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта се изследва справедливата цена, извлечена от информационната система „THESEUS“ и на J. R. Centre и се съблюдава рисков праг до 50 % от нейното равнище.

Оригиналният превод на текста на пар. 38 и 39 (публикувано на интернет-страницата на СЕС) от цитираното решение на СЕС гласи: *„В това отношение, на първо място, що се отнася по-специално до основателността на разглежданите съмнения, следва да се отбележи, че видно от представената на Съда преписка, в главното производство съответният митнически орган е приел декларираната договорна стойност на внесените стоки за изключително ниска в сравнение със средностатистическата стойност при вноса на сравними стоки. В настоящия случай изглежда, както подчертава Европейската комисия, че по отношение на някои от стоките — предмет на главното производство, декларираната цена е по-ниска от средностатистическата с повече от 50 % (38). При такива обстоятелства следва да се приеме, че разлика в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническия орган и отхвърлянето от негова страна на декларираната митническа стойност на разглежданите стоки (39).*

Оригиналният текст на параграфите сочи, че цитатът, използван в решението на Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“ няма нищо общо с него. СЕС е направил единствено извод, че основателни съмнения за декларираната договорна стойност могат да възникнат при положение, че същата е с повече от 50% по-ниска средностатистическата. СЕС в никой случай не дава указание за използване на системата „THESEUS“ или за изследване на „справедлива” цена. Както вече беше подчертано по-горе понятието „справедлива цена” изобщо не фигурира в митническото законодателство на ЕС.

Фриволното цитиране на практиката на СЕС още веднъж сочи, че волеизявлението на митническия орган не е насочено към правилното и

законосъобразно прилагане на относимите правни норми, а цели по-скоро да създаде за адресата му, публични задължения, за които няма никакво фактическо или правно основание. Аргумент в подкрепа на този извод е и цитираното по-горе становището на вещото лице, според което системата „THESEUS“, генерира данни са извлечени от С. - база данни поддържана от ЕВРОСТАТ. Същата се ползва от експерти за борба с измамите от О. и за статистически цели. Тази система няма конкретно приложение и/или препоръки за използване на информация за определяне на митническа стойност, а още по-малко за определянето на „справедливи цени“. Данните за цените базата на системата се предоставят от страните-членки и следователно са отражение на различните пазарни условия и равнища на стандарти в отделните страни-членки на ЕС.

Съдът споделя и другата част от заключението, според което представянето и използването на средна цена за анализ на митническата стойност на стоки от позиция 0504, които са от различен вид и в различно физическо състояние, води до изкривяване на информацията и невъзможност за обективна цена на конкретен продукт в конкретно състояние от посочените в позицията. Без съмнение в позиция 05040000 попадат различни по вид продукти - черва, пикочни мехури и стомаси на животни, цели или на парчета, различни от тези на рибите, пресни, охладени, замразени, осолени или в саламура, сушени или пушени. Бърза справка чрез интернет-търсачката G., показва драстични разлики в цените на тези продукти както на българския, така и на европейския пазар. Цената на говеждите черва за килограм е в пъти по-висока от тази на говеждото шкембе, поради което среднестатистическата цена на тези продукти не може да се използва в случая за определянето на митническата стойност при внос.

Съвкупното разглеждане на изложеното налага заключението, че в случая не е разумно (както е предвидено в чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447), а още по-малко е законосъобразно, митническата стойност да бъде определяна:

1. без ясна обосновка и анализ на критериите заложи в чл. 74, § 3 от МКС,
2. чрез необосновано отхвърляне на методите, визирани в § 2 от същата разпоредба;
3. чрез използване на данни за цени от система, непредназначена за митнически цели и
4. при сравняването на цени на стоки, които не са от същия вид като процесната, независимо, че попадат в общ тарифен номер.

В тази връзка съдът намира, вземайки предвид изложените разсъждения, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 или чл. 74, § 1 и § 2 от МКС и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са

поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им. Съдът не намира за основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в минимален размер, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция, към момента на плащане на възнаграждението).

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло по жалба [фирма], чрез адвокат В. С., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, офис 9 Решение № 32-213860/23.07.2020 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“, при Агенция „Митници“, във връзка с декларация № МД 20BG002002028117R2/21.04.2020 г.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 1875 (хиляда осемстотин седемдесет и пет) лева, от които 50 лева внесена Държавна такса, 1140 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия и 685 лева внесен депозит за възнаграждението на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.